

25

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
*Secția Contencios Administrativ
și Fiscal*

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de **reclamantul** împotriva sentinței civile octombrie 2005, pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 31 ianuarie 2006, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta.

Instanța, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea la data de 07 februarie 2006.

C U R T E A,

Asupra recursului de față:

Constată că prin sentința civilă Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ a respins acțiunea formulată de reclamantul M^r în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. Brașov privind anularea deciziei nr. 82/2005.

În motivarea hotărârii se arată că nu s-au încălcat prevederile referitoare la impozitul pe venit .

Astfel, cu privire la nedeductibilitatea cheltuielilor efectuate cu tehnoredactarea documentelor s-a reținut că sumele încasate ca urmare a realizării lucrărilor proprii constituie venituri și nu cheltuieli , mai mult aceste cheltuieli nu au fost reflectate în contabilitate pe bază de documente , ci printr-un procent din venitul brut.

Referitor la ratele achitate Asociației s-a arătat că aceste sume nu sunt deductibile întrucât nu sunt efectuate în interesul direct al societății, ci pentru un scop viitor, care nici nu a fost realizat.

În legătură cu contravaloarea lucrărilor de consultanță efectuate la două societăți comerciale, s-a reținut încălcarea prevederilor art. 6 alin. 1 din legea 507/2002 potrivit cărora persoanele autorizate au dreptul să desfășoare doar activitățile pentru care sunt autorizate.

Împotriva sentinței a declarat recurs reclamantul M invocând greșita aplicare a legii.

În motivarea recursului se arată în esență că sumele alocate tehnoredactării documentelor nu constituie venituri cum eronat a apreciat instanța de fond, nefiind îndeplinite cerințele art. 49 din legea 571/2003. Aceste cheltuieli au fost considerate deductibile de organul fiscal în 1999, cu condiția să nu depășească 10% din venitul brut încasat.

Referitor la ratele lunare achitate în baza contractului, se arată că prin emiterea unei noi autorizații, nu mai subzistă argumentul instanței privind întreruperea activității recurentului. Prin încheierea contractului s-a realizat o investiție pe termen lung în vederea amenajării unui birou de expertiză necesar desfășurării activității curente.

În legătură cu cheltuielile reprezentând contravaloarea lucrărilor de consultanță se menționează că nu se încalcă prevederile art. 6 alin. 1 și 2 din legea 507/2001.

Prin notele depuse la 31.01.2006 recurentul a invocat ca motiv de casare nelegalitatea soluționării cauzei, față de neintroducerea în cauză a Administrației Finanțelor Publice Brașov.

Intimata pârâtă D.G.F.P. Brașov a depus întâmpinare solicitând respingerea recursului ca nefondat.

Analizând hotărârea recurată în raport cu motivele de recurs și actele dosarului, în baza art. 304¹ C.pr.civ. se constată că recursul nu este nefondat.

Motivul de recurs privind neintroducerea în cauză a Administrației Finanțelor Publice urmează a fi respins având în vedere că doar părțile sunt îndrituite să fixeze cadrul procesual potrivit principiului disponibilității procesuale, instanța neavând obligația de a extinde acțiunea împotriva altor persoane. Pe de altă parte, nechemarea în judecată a emitentului actului și formularea acțiunii împotriva unei alte persoane, ridică doar problema calității procesuale pasive, iar acest incident nu atrage nulitatea hotărârii pronunțate.

Pe fondul cauzei, se constată că celelalte susțineri ale recurenteii sunt neîntemeiate.

În mod corect instanța de fond a reținut că sumele legate de tehnoredactarea documentelor apreciate de recurent în cotă procentuală aleatorie, nu îndeplinesc cerințele de a fi considerate cheltuieli deductibile întrucât nu corespund unor „cheltuieli efective și nu sunt justificate cu documente”. Aceste

cerințe sunt prevăzute expres de art. 16 pct. 2 lit. e din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 7/2001 , astfel încât în mod greșit recurenta arată că prin justificarea efectuării cheltuielilor în interesul direct al societății , aceste cheltuieli pot fi considerate ca deductibile . Prevederile art. 16 pct. 2 din H.G. 54/2003 enumeră trei condiții pentru ca o cheltuială să fie considerată deductibilă , iar aceste condiții trebuie a fi îndeplinite în mod cumulativ . Prin urmare, îndeplinirea unei singure cerințe nu este suficientă pentru a determina deductibilitatea unei sume , iar acceptarea acestor cheltuieli la un control anterior nu permite menținerea unei operațiuni nelegale.

În legătură cu ratele achitate către Asociația „...”, criticile recurenteii urmează a fi înlăturate având în vedere că prevederile contractului „...” arată că aceste sume reprezintă „mijloace bănești ce vor forma fondul grupului de asociați , respectiv patrimoniul asociației „ – capitolul 3 art. 1 . Prin urmare aceste sume reprezintă patrimoniul unei terțe asociații și nu au legătură cu activitatea pentru care contribuabilul era autorizat , astfel încât nu pot fi deduse din veniturile aferente activității desfășurate de recurent.

Referitor la contravaloarea lucrărilor de consultanță , se reține că instanța a aplicat corect prevederile art. 3 pct. 3 ale legii 507/2002 potrivit cărora „persoanele fizice care desfășurau activități economice în mod independent nu pot angaja persoane cu contract de muncă pentru desfășurarea activităților autorizate”. În consecință , recurentul nu putea să încheie contracte pentru executarea lucrărilor pentru care a fost autorizat , cu atât mai mult cu cât în cazul S.C. „...”, lucrările urmau să fie realizate tot de recurent în calitatea sa de asociat al societății comerciale.

Pe de altă parte , recurentul nu a prezentat documente care să ateste executarea lucrărilor sau prestarea serviciilor , respectiv acte din care să rezulte ce parte din lucrări exced obiectului autorizării sale și care se impuneau a fi realizate de alți experți de specialitate , astfel încât nu au fost îndeplinite cerințele art. 16 lit. e din H.G. 54/2003.

Raportat la aceste considerente , în baza art. 312 alin. 1 C.pr.civ. urmează a respinge recursul declarat și a menține hotărârea instanței de fond.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Respinge recursul declarat de reclamantul M
împotriva sentinței civile nr. 2/2008, pronunțate de Tribunalul Brașov
– Secția Comercială și de Contencios Administrativ.
Irevocabilă.